

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει» ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ “Θεατρικής Παιδείας”

«Γνωριμία με Θεατρικά Έργα»
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Δημήτρης Κοντοδήμος, Ηθοποιός, Σκηνοθέτης.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 2η

«Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη

Η Λυσιστράτη κλείνει τις γυναίκες στην Ακρόπολη για να πιέσουν τους άντρες να σταματήσουν τον πόλεμο.

Η Αθηναία Λυσιστράτη καλεί σε σύσκεψη τις συμπολίτισσές της, καθώς και γυναίκες από άλλες ελληνικές πόλεις όπως τη Βοιωτία, την Κόρινθο και την Σπάρτη για να βρουν τρόπο να εξαναγκάσουν τους άντρες τους να σταματήσουν τον πόλεμο και να κάνουν ειρήνη. Τις βάζει να ορκιστούν πως δεν θα συνευρεθούν με τους άντρες τους, αν πρώτα δεν πάψουν τον πόλεμο. Οι Αθηναίες κλείνονται στην Ακρόπολη με σκοπό να εμποδίσουν τους Αθηναίους να πάρουν τον θησαυρό που κρύβεται εκεί μέσα. Μια ομάδα γερόντων πολιορκεί την Ακρόπολη αλλά αποτυγχάνει. Το ίδιο και ένας πρόβουλος με τοξότες. Η Λυσιστράτη αφού τον διώχνει, τον ενημερώνει και για το σχέδιο των γυναικών και τον παροτρύνει να κάνουν ειρήνη. Οι γυναίκες επηρεασμένες από την ανάγκη τους προσπαθούν να το σκάσουν από την Ακρόπολη, η Λυσιστράτη τις αποτρέπει. Από την άλλη και οι σύζυγοι επιθυμούν τις γυναίκες τους. Ο Κινησίας συναντιέται με την γυναίκα του Μυρίνη, η οποία τον αφήνει τελικά ανικανοποίητο. Τα ίδια συμβαίνουν και στην Σπάρτη. Έτσι οι άντρες πιεζόμενοι από την ανάγκη δίνουν υπόσχεση στις γυναίκες ότι θα συνάψουν ειρήνη. Ακολουθεί συμφιλίωση των Ελλήνων με πλούσιο δείπνο, τραγούδια και χορούς, ενώ η Λυσιστράτη δίνει στον καθένα την γυναίκα του.

Ο Αριστοφάνης γράφοντας το έργο «Λυσιστράτη» θέλησε να περάσει την αδυναμία που νοιώθουν οι άντρες να απορρίψουν την ανάγκη τους και να μην υποταχθούν στην θέληση των γυναικών. Στην αρχαία Ελλάδα θεωρούσαν ότι οι άντρες είχαν την δυνατότητα να επιβληθούν πιο εύκολα στην αναγκαιότητά τους ως πολεμιστές από ότι οι γυναίκες. Παρόλα αυτά με το έργο αυτό ο Αριστοφάνης αποδεικνύει την αδυναμία των αντρών σε αυτό το ζήτημα.

Η δυναμική της γυναίκας που φανερώνεται στις νεότερες εποχές αποδεικνύει την αδυναμία των αντρών να ανταπεξέλθουν στην ανάγκη τους.

Αυτό το ζήτημα το έθεσε ο εμπνευσμένος Αριστοφάνης από τη Νέα Αρχαία Εποχή.

Ο Αριστοφάνης παρόλο που δεν θεωρείται διαχρονικός από την αισχρολογία που χρησιμοποίησε στα έργα του για τα πολιτικά δεδομένα ήταν ένας φωτεινός πυλώνας που επηρέασε δυναμικά επομένους συγγραφείς όπως ο Μολιέρος, ο Γκολντόνι και αργότερα τους νέους κωμωδιογράφους που στηριζόμενοι στα στοιχεία της συγγραφικής του δυναμικής απογείωσαν την νεότερη κωμωδία.